

Medical Intervention to Save a Terrorist*

Table of Contents

Part I – Compassion	1
Positive Role for the Nations	2
Benevolence Towards Gentiles	3
The Ger Toshav	4
Do Idolaters Have a Place in G-d's World?.....	5
Kindness Towards an Idolater	6
Lo Sichanem.....	6
Civilized Societies Today	8
Murder.....	10
Part II – Self Defense	15
In Pursuit of Blood – the Law of the <i>Rodef</i>	15
The Informer	18
Living in Suspicion	20
Healing an Avowed Enemy	22
An Enemy Who has Declared War.....	22
Strategic Benevolence	23
Conclusion	24
Appendix I – Healing for Idolaters	25

*

PART I – COMPASSION

One of the hallmarks of Jewish character is compassion,¹ which means to sympathize with the pain and misfortune of others, accompanied by a strong desire to alleviate their suffering.

* המאמר נערך ע"י חברי המכון הרב אברהם שי' בערגשטיין, הרב יעקב שי' גרשון והרב זלמן שי' קארף.

What is the soul of compassion? It is a mindset in which all the diverse components of our reality share specific, essential properties that lend them a dimension of unity despite their external differences.² From this vantage point they are all unified as one entity, and this enables each of them to feel the hardship of the other.³ Feeling of connectedness are natural to relationships such as a father and son.⁴ Their inherent bond brings them together and enables mutual feelings of compassion for each other.⁵

Positive Role for the Nations

Identifying the common thread that binds all of the creation together, begins with the understanding that unlike many other religions who promise salvation for their adherents alone and consign all others to eternal damnation, Judaism sees a positive role for all moral, civilized people within G-d's universe. In Jewish thought, each individual was created in the image of the divine⁶ and thus has been charged with fulfilling a unique mission for the betterment of society as a whole by using their individual gifts and talents.⁷

(1) יבמות (עט, א): "אמר, שלשה סימנים יש באומה זו [ישראל, רש"י]: הרחמנים, והביישנים, וגומלי חסדים; רחמנים, דכתיב: ונתן לך רחמים ורחמך והרבך; ביישנים, דכתיב: בעבור תהיה יראתו על פניכם; גומלי חסדים, דכתיב: למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו וגו', כל שיש בו שלשה סימנים הללו ראוי להדבק באומה זו [והני גבעונים כיון דלא מרחמי אינן ראויין לידבק בהן מיד גזר עליהן דוד לכך נאמר והגבעונים לא מבני ישראל המה]".

ביצה (לב, ב): "ונתן לך רחמים ורחמך" – כל המרחם על הבריות, בידוע שהוא מזרעו של אברהם אבינו, וכל מי שאינו מרחם על הבריות, בידוע שאינו מזרעו של אברהם אבינו".

(2) נתיבות עולם למהר"ל (א, נתיב התורה, יד): "כי כל הנבראים יש להם דעת אחת בכמה דברים, וכיון שיש להם דעה אחת הם מתקשרים כאחד וכאשר יש להם קשור וחבור אחד מצד הזה הוא הרחמנות".

ולהעיר ממארז"ל (ברכות לג, א. סנהדרין צב, א בשינוי) "כל מי שאין בו דעה – אסור לרחם עליו". ובמהר"ל שם: "וכאשר אין לאדם דעת אין לו קשור וחבור עם הבריות". ובסה"מ תרנ"ד (ע' רפד): "אם אינו מבין כלל שיש רחמנות עליו אינו נמשך רחמנות עליו".

(3) חידושי אגדות למהר"ל (שבת קנא, ב): "כי מדת הרחמנות מצד שהוא מתקשר ומתאחד עם אותו שהוא מרחם עליו, ולכך האדם מרחם על בנו מפני שדעתו קשורה בבנו. והאוחז במדה זאת, [הוא דבק במדריגה שבה מתאחדים ומתקשרים דברים המחולקים, ומדה] זאת אינה לחצאין, [עד שבמדה זאת הכל אחד] מדת התאחדות אינה לחצאין שאם היתה לחצאין דבק במדה שכל הדברים מתקשרים מתאחדים ובשביל זה הוא מרחם על הבריות כאשר מתאחד עם הבריות ודעתו קשורה בהם".

(4) להעיר מלקו"ת (במדבר ג, א) בדיוק הלשון "כרחם אב" ולא אמ, ואכ"מ.

(5) נתיבות עולם (א, נתיב התורה, יד): "ולפיכך כתיב (תהלים ק"ג) כרחם אב על בניו לפי שנפשו קשורה בנפש הבן ולכך הוא מרחם על הבן ביותר".

(6) ראה מאמריו "[צלם אלקים](#)", וש"נ.

(7) ראה סה"ש תשמ"ט (ע' 110), וש"נ.

